

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Claudii Fleurii Abbatis Historia Ecclesiastica

Ab anno Christi 1624. usque ad annum 1627

Fleury, Claude

August. Vind. [u.a.], 1778

VD18 90118863

§. 66. Calumniæ contra Catholicos ab Anglica Curia Carolo Regi propositæ.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-67369](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-67369)

Sæc. XVII.
A. C. 1625.

§. LXVI.

Calumniæ contra Catholicos ab Anglica Curia Carolo Regi propositæ.

*Ruthworth
Vol. 1. p. 181.
Salmon
Chron.
d' Angl. t. 1.
pag. 191.*

Justis de more Jacobo Regi per solutus Carolus ejus Filius, primus hujus nominis Angliæ Rex die sexta Aprilis confenso folio presse vestigia Patris sui sequebatur, unice eo intentus, ut Regiam auctoritatem nequidem a suo Senatu dependentem sibi assereret, atque Imperatori, & Baviaræ Electori Palatinatum eriperet. Postquam igitur Henrieta Ludovici Galliarum Regis Soror, quæ procurante Chevreusio Duce Parisiis Carolo nupserat, die vigesima sexta Junii Londinum advenerat, Rex biduo post statim comitia habuit, in quibus ad imminens bellum ab utraque Curia necessarias pecuniarum sumptus postulabat: Peropportuna hæc Puritanis erat Catholicos opprimendi occasio, qua Regem, si petita obtinere vellet, sanguinariis eorum consiliis ancillaturum sperabant. Igitur utriusque Curia Senatores Londini prius habito inter se colloquio die vigesima octava Junii vehementer querebantur, quod Religio Catholica non modo tolleretur, sed etiam contra disertam Re-

gis pollicitationem protegeretur; nec- **Sæc. XVII.**
 non Catholicis juramentum præstare **A. C. 1625.**
 recusantibus venia daretur, inde vero
 justitiæ cursus, legumque in eos lata-
 rum executio sifteretur: His ita inter
 se agitatis demum Regi libellum sup-
 plicem contra Catholicos offerebant,
 hujus tenoris.

„Rex potentissime.

„Quoniam ad firmandum folium
 „tuum, pacem, populique tui prosperi-
 „tatem conservandam nihil validius est,
 „quam Religionis integritas, unitas-
 „que, ita Nos in hisce comitiis congre-
 „gati pro officii nostri ratione Regiæ
 „Majestati tuæ exponere cogimur gra-
 „via oppido pericula, quæ ex Papis-
 „mi augmento huic Regno imminere
 „possent. Horum veras esse causas,
 „& Remedia his opponenda censemus
 „sequentia.

Periculosus est Papismus, quia

- I. „Papistis firmum fixumque est, no-
 „stram Religionem, Regnumque
 „evertere; hunc finem, ut asse-
 „quantur, continuo desudant; &
 „Papistarum Doctores ac Recto-
 „res suis instillant, quod hac ever-
 „sione Deo obsequium præstent.

N 4

II

Sæc. XVII. II. „Ab exterorum Principum, qui Re-
A. C. 1625. „giæ tuæ Majestati, ejusque Regno
 „infecti sunt, imperio dependent
 „Papistæ.

III. „Aucto Papismo hæc pernicioſa
 „conſilia quiscunque, qui factionis
 „adeo potentis Antesignanum age-
 „re voluerit, nullo negotio exequi
 „poterit.

*Præcipuæ cauſſæ aucti Papismi
 ſunt hæc:*

- I. „Negligentia in exequendis edictis
 „contra Jeſuitas, Seminariorum Sa-
 „cerdotes, & Papiſtas *Recuſantes* pro-
 „nuntiatis. Hæc negligentia partim
 „ex coniventia Senatus Regii,
 „partim ex vitio legum, & Mini-
 „ſtrorum, quibus legum executio
 „commiſſa eſt, ortum traxit.
- II. „Interpellationes exterorum Prin-
 „cipum per ſuos Oratores in Papi-
 „ſtarum favorem factæ.
- III. „Frequens Papiſtarum concuſus
 „ad Londinenſem Urbem, eorum
 „colloquia & conventicula ibidem
 „habita.
- IV. „Arrogata ædes & Oratorum Sa-
 „cella palam accedendi libertas.
- V. „Sollicitudo, qua Papiſtæ Filios
 „ſuos ad exteras Regionem, ut in
 „Seminariis Papiſticis inſtituantur,
 emi-

„emiserunt, nunc vero aliquo ab-
 „hinc tempore pro Anglicæ juven-
 „tutis institutione ejusmodi Semi-
 „naria fuere multiplicata.

Sæc. XVII.
 A. C. 1623.

VI. „Institutionis defectus, unde acci-
 „dit, quod in pluribus Regni locis
 „subditi Regii in sua Religione non
 „satis sint instructi.

VII. „Facilitas Papistarum libros ty-
 „pis edendi, ac divulgandi.

VIII. „Publica munia Viris erga Reli-
 „gionem minus affectis, aut Papi-
 „starum factioni faventibus, vel fa-
 „vere valentibus, vel forte etiam
 „adhæsuris concessa.

*Remedia adversus hoc malum violen-
 tum & periculosum.*

I. *Juventus a Magistris idoneis & erga
 Religionem propensis in fidei doctrinis
 sedulo imbuatur, ac propterea Episcopi
 in Magistrorum mores inquirant, & su-
 spectos ejiciant, ne forte Catholici, dis-
 simulata Religione sua adolescentes per-
 vertant, & ad sua Seminaria trans-
 mittant.*

Hoc remedium Rex ratum habuit,
 ejusque executionem Archiepiscopis
 demandavit.

Sæc. XVII. II. *Vetus Disciplina* (*) *in binis Regni*
A. C. 1625. *Universitatibus, quæ sunt celebres do-*
scientiæ & virtutis Seminaria, re-
stauretur.

Annuate Rege, id Cancellariis in-
 junctum est.

III. *Verbum Dei ubique prædicetur, et*
propterea Episcopi de Ministris doctis
provisque provideant, nec Rex plura
uni beneficia conferat, nec in Residen-
tia dispenset, sed beneficia idoneis con-
ferat.

Concessit Rex, ut Ministri etiam sus-
 pensis reassumantur, dummodo sint
 quieti, nec Ecclesiæ Regimini disfor-
 mes: insuper hodieum nulli Ecclesiæ
 stico plura quam duo beneficia conce-
 di statuit, denique Senatores admo-
 nuit, ut Prædicantibus de congruo
 victu provideant.

IV. *Non transmittantur Filii ad Semina-*
ria transmarina, & absentes revocentur,
illi vero, qui cum Regni dispendio ad
ejusmodi Seminaria sustentanda quovis
pactò concurrunt, severe puniantur.

(*) Si de Calviniana disciplina loquuntur
 hi Senatores, hæc plane adhuc juvenis est,
 si vero de Catholica, quæ ante Calvinianam
 per plurima sæcula vixit, cur eam in Ca-
 tholicis reprehendunt, quam tamen ab ipsis
 didicerunt?

Ad hæc Rex, in omnibus Regni Sæc. XVII.
 Portubus sedulo invigilari, absentes A.C. 1625.
 revocari, & Seminariorum Patronos
 juxta leges castigari præcepit.

V. *Papistæ recusantes arceantur ab Aula,
 & Angli Catholici non admittantur
 ad Reginæ servitium.*

Id se facturum spondit Rex, si *con-*
curfus Recusantium fieret, nec subdi-
 tum ex Papistis recusantibus ad Reginæ
 obsequium admissum iri.

VI. *Omnes leges in Jesuitas Sacerdotes
 &c. latæ executioni dentur, & præ-*
fixa die Regno expellantur, severissime
castigandi, si redire præsumpserint;
nullatenus Catholicis cum Regiis subdi-
tis conferre liceat, ut Religionis deprava-
tae contagio () evitetur: nec etiam*
Catholico carcerum custodia conferra-
tur.

Cuncta hæc remedia placuere Regi.

VII. *Nullus a Romana Sede dependens Or-*
dines conferat, aut erga Regis subdi-
tos Ecclesiastico munere fungatur.

VIII.

(*) Deus vero Anglos hoc anno tam vio-
 lenta contagione castigavit, ut unico hoc
 Mense Junio triginta quinque millia, qua-
 dringenti & septendecim Cives absorpti
 fuerint.

Sæc. XVII. VIII. Alienatio, qua Bona immobilia Re-
A. C. 1625. *cusantibus vel dono data vel ad usum*
concessa, per Regios Advocatos nulla
declaretur.

IX. Regni leges contra Papistas effe-
 ctui dentur, atque in eos excom-
 municatio vibretur, a qua sub obtentu
 exterioris submissionis vel publicæ satis-
 factionis non absolvantur.

X. Papistæ, aut de Catholica Religione
 suspecti a publicis officiis excludantur.

XI. Si de sua pertinacia sunt convicti
 vel suspecti armis spolientur.

XII. Londino excedant ad assignatas urbes
 suas, a quibus quinto lapide egredi, eis
 non liceat.

XIII. Subditi natione Angli non permittan-
 tur accedere ædes vel Sacella exterorum
 Legatorum, vel aliorum.

XIV. Petulantia in veræ Religionis con-
 temptum commissæ severe puniantur.

XV. Eadem apud Hibernos etiam obser-
 ventur.

Cuncta hæc remedia Rex rata ha-
 buit, petitam pecuniarum vim oppres-
 sione Catholicorum emere coactus: At-
 tamen si horum Senatorum postulata
 fuerunt æqua, & ipsi jure merito Ca-
 tholicos tam violenter vexarunt, quo
 jure Protestantes arma sumpsere in Cæ-
 sarem, ceterosque Principes, ex eo,
 quod a suis ditionibus Sectarios rebel-
 les,

les, læsæ Majestatis reos, belli, effusi sanguinis humani, atque innumerabilium calamitatum Authores expulerint, ac Religionem Catholicam ab ipsis viniqua-eliminatum reduxerint.

Porro Carolus Angliæ Rex ne hac quidem sua indulgentia arrogantes utriusque Curia Senatores ad sua vota inclinare poterat; hi enim pro erogandis subsidiis in bellum, ad quod tamen ipsemet Senatus Jacobum Regem incitaverat, adeo non solliciti erant, ut totum comitiorum tempus unice in evertenda Religione Catholica & in discutendis Nationis oneribus infumerent, simulque in Buchinghamum, ceterosque Regis Ministros acriter inveherentur. Cum ergo Rex in primis Regni sui auspiciis Regiam suam auctoritatem tam luculenter a suis subditis Protestantibus vilipendi cerneret, comitia dissolvi jussit.

§. LXVII.

Contentio inter Philippum Trevirensis Archiepiscopum & Abbatem Sancti Maximiani exorta.

Sub idem tempus Philippo Trevirensi Archiepiscopo atque Electori per molesta nascebatur contentio; quam

Sæc. XVII.
A. C. 1625.

*Theatr. Europ. p. 896.
Lotich. rer. Germ. p. 446.*